

Ἵποβάλλει π. χ. ὁ ὑπνωτιστὴς εἰς τὸν ἐν ὑπνοδασίᾳ διατελοῦντα τὴν ιδεάν ὅτι κάμνει ψῦχος καὶ ῥιγοῖ οὗτος ζητῶν νὰ ἐνδύθῃ θερμότερον. Τῷ δίδει τεμάχιον χάρτου λέγων αὐτῷ ὅτι εἶνε γλύκυσμα καὶ τὸ καταπίνει μὲ τὴν τελείαν γευστικὴν ἡδύτητα τοῦ ὀνομασθέντος γλυκύσματος. Τῷ δίδει νὰ ὀσφρανθῇ ἀμμωνίαν βεβαίων αὐτὸν ὅτι εἶνε ἄρωμα τι καὶ ὁ ὀσφραϊνόμενος ὑπνοδότης ἀντὶ τῆς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ τῆς ἀμμωνίας καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ὀχληρῶν παταμῶν ἐκφράζει τὴν αἰσθησὶν γλυκειᾶς ὀσμῆς τοῦ φαντασιώδους ἀρώματος. Τῷ ὑποβάλλει τὴν ιδεάν καὶ τὸν βεβαίῳ ὅτι εἶνε κύων, καὶ παρίσταται τι πρὸ τοῦ κωμικοῦ θεάματος νὰ βλέπῃ τὸ ἐν ὑπνοδασίᾳ ὑποκείμενον τετραποδίζον καὶ ὑλακτοῦν, μεταμορφούμενον τέλος εἰς κύνα. Τὸν ἐξωθεῖ νὰ πυροδολήσῃ κατὰ τινος ὄν παριστῶ ὡς ἐκθρόν του καὶ βεβαίως τὸ ἐκτελεῖ, ἀν καὶ ὑπάρχουσι πολλοί, οἵτινες ἐνστικτικῶς ἀνθίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν κακουργήματος. Ἀπειρα τέλος τοιαῦτα φαινόμενα δύναται τις νὰ φαντασθῇ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὑποβολῆς.

Ὡς πρὸς τὴν ἀλλαγὴν τῆς προσωπικότητος καὶ τὴν ὑπερδιέγερσιν τῆς μνήμης εἶνε ἀξιοσημείωτον τὸ ἀκόλουθον πείραμα ἐκτελεσθὲν ἐπίσης ὑπὸ τοῦ κ. Luys εἰς τὸ νοσοκομεῖον Charité: Παρουσιάζει ἡμῖν ὁ πειραματιστὴς τὴν δεσποινίδα V., διδασκάλισσαν ξένων γλωσσῶν. Ἡ δεσποινὶς αὕτη εἶχε παραστῇ χάριν περιεργείας εἰς τὰ πειράματα τοῦ ὑπνωτισμοῦ, ἀπερ ὁ κ. Luys ἐξετέλει τὸ παρελθὼν ἔτος. Ἐν τῇ ἐξύπνῳ αὐτῆς καταστάσει ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ πειραματιστοῦ τί γνωρίζει περὶ ὑπνωτισμοῦ; ἀπάντησε «μόνον ὅτι βλέπει νὰ ἀποκοιμίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπνωτιστοῦ διάφορα ἄτομα, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν ποικίλα καὶ περίεργα φαινόμενα· τίποτε περισσότερον δὲν γνωρίζει νὰ εἰπῇ.» Μετὰ τοῦτο τὴν ὑπνωτίζει, θέτων αὐτὴν εἰς κατάστασιν ὑπνοδασίας, καὶ τῇ ὑποβάλλει τὴν προσωπικότητά του ὡς ἐξῆς: Δὲν εἶσθε πλέον, τῇ λέγει, ἡ δεσποινὶς V., ἀλλ' εἶσθε ὁ κ. Luys· εὐρίσκεσθε εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Νοσοκομείου Charité, θὰ μᾶς ἀναπτύξετε ὅ, τι γνωρίζετε περὶ ὑπνωτισμοῦ. Τί περιεργὸν πρᾶγμα! Ἡ δεσποινὶς V. μεταμορφοῦται ἀμέσως εἰς τὸν κ. Luys, λαμβάνει τὴν στάσιν του, τὰς κινήσεις του, τὴν ἐκφράσιν του, τοὺς διαφόρους τρόπους του καὶ ἀρχεται τῆς περὶ ὑπνωτισμοῦ διδασκαλίας, ἐπαναλαμβάνουσα ἀπαράλλακτα ὅπως καὶ ὅσα οὗτος εἶχε διδάξει μὲ τὴν αὐτὴν καθαρότητα τῆς ἀπαγγελίας του, τοῦ ἐπιστημονικοῦ εἰρμοῦ καὶ τοῦ λεκτικοῦ του. Περιττὸν νὰ εἰπωμεν ὅτι ὁ Luys μετ' οὐκ ὀλίγης ἐκπλήξεως καὶ ἰλαρότητος ἐθεάτο ἑαυτὸν τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀναπαραγόμενον καὶ ἐνσαρκωμένον, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Mlle V.

Τὸ περιεργὸν εἰς τὸ πείραμα τοῦτο ἦτο ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ δεσποινὶς V. ἐνεθυμήθη καὶ ἐπανέλαβεν ἐκ στήθους τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Luys διδασκαλίαν, ἀλλ' ὅτι ἐνῶ ἐν ἐργηγόρσει ὠμίλει, καθὼς ἔξην, μετὰ δυσκολίας τὴν γαλλικὴν, ἐν ὑπνοδασίᾳ τοῦναντίον ἢ περὶ τὴν γαλλικὴν ἐκφράσιν αὐτῆς μετὰ τῶν καταλλήλων ἐπιστημονικῶν ὧρων καὶ

τὸ ἐν γένει λεκτικόν της ἦτο αὐτὸ τοῦτο τοῦ κ. Luys.

Ἀξία σημειώσεως εἶνε ἡ ἐξῆς λεπτομέρεια ὡς πρὸς τὸ πείραμα τοῦτο: Εἰς μίαν ἐκ τῶν προηγουμένων συνεδριάσεων τοῦ κ. Luys, εἰς ἣν εἶχε παρευρεθῇ ὡς ἀκροατὴς καὶ ἡ Mlle V., εἶχε γίνῃ μικρὸς θόρυβος ἐνεκα τοῦ συνωστισμοῦ τοῦ πλήθους ἀκροατηρίων. Ὁ κ. Luys τότε διακόψας ἐπὶ στιγμὴν τὴν διδασκαλίαν τοῦ εἶχε παρακαλέσει τοὺς ὀρθίους ἰσταμένους ἀκροατὰς νὰ περᾶσωσιν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ ἀμφιθέατρον, ὅπου ὑπῆρχον κεναὶ θέσεις. Κατὰ τὴν ὥραν λοιπὸν καθ' ἣν ἡ Mlle V., ἐν ὑπνοδασίᾳ διατελοῦσα, ἐπανελάμβανε τὰ μαθήματα τοῦ κ. Luys προσκαλέσαμεν παρόμοιον θόρυβον ἐξεπιτηδες, περιεργοὶ ὄντες ἀν θὰ ἐνθυμηθῇ καὶ τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο. Τῷ ὄντι, καὶ ἡ ἐντύπωσις αὕτη τῇ εἶχεν ἐγχαραχθῇ εἰς τὴν μνήμην. Καθ' ἣν ὥραν λοιπὸν, ἐκείνης διδασκούσης, ἡμεῖς ἐθορυβοῦμεν, διακόπτει τὴν διδασκαλίαν της, ὡς τότε ὁ κ. Luys, καὶ μὲ τὴν ιδίαν του ἀκόμην φράσιν παρακαλεῖ ὅσους τῶν ἀκροατῶν ἴσταντο ὀρθιοὶ νὰ λάβωσι τὸν κόπον νὰ περᾶσωσιν εἰς τὸ μέρος, ὅπου ὑπῆρχον κεναὶ θέσεις (Messieurs, nous dit-elle, donnez-vous la peine, de passer par là, si vous plait, il y a des places), καὶ μετὰ τοῦτο ἐξηκολούθησε τὴν συνέχειαν τῆς διδασκαλίας της μέχρις οὗ τέλος ὁ κ. Luys τὴν ἀψυπνίζει.

— Τί ἐκάμνετε πρὸ ὀλίγου Mlle; τὴν ἐρωτᾷ ὁ κ. Luys· τί γνωρίζετε περὶ ὑπνωτισμοῦ; καὶ ἡ πρὸ ὀλίγου καθηγητὴς τοῦ ζητήματος τοῦτου ἀπαντᾷ ὅτι οὔτε ἐνθυμεῖται, οὔτε γνωρίζει τίποτε!

Ἵπνωτίζας ἀκολουθῶς ἄλλην εἰς κατάστασιν ὑπνοδασίας, τῇ λέγει νὰ ἀψυπνηθῇ εἰς ὠρισμένην ὥραν καὶ ἀκριβῶς εἰς τὴν ὀρισθεῖσαν στιγμὴν ἐξύπνησε, λειτουργήσασα ὡς ὠρολόγιον.

Τὸ ἀκόλουθον τέλος πείραμα εἶνε περιεργότατον ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διεγέρσεως τῆς μνήμης: Ἵπνωτίζει ἡδὴ τὴν C. Esther εἰς κατάστασιν ληθαργίας, λαμβάνει εἴτα ὑάλινον σωλῆνα περιέχοντα διάλυσιν χαδὸς καὶ τοποθετεῖ τοῦτον πλησίον τοῦ λαιμοῦ της· μετὰ τινα δευτερόλεπτα τῆς ὥρας μεταπίπτει αὕτη εἰς κατάστασιν ὑπνοδασίας. Τὴν διατάσσει ἀκολουθῶς νὰ τραγωδήσῃ μέρη τινὰ τῆς Mascotte καὶ ἀρχεται αὕτη τοῦ ᾠσματος μετ' οὐκ ὀλίγης μουσικῆς τέρψεως καὶ ἀρκετὰ αἰσθηματικῆς. Περὶ τοῦτου ἐπεσθήμεν ἡμέραν τινὰ εἰς τὴν οἰκίαν μας, ὅτε ἐπειραματιζόμεθα ἐπ' αὐτῆς καὶ τὴν παρεκαλέσαμεν, ἐν ἐργηγόρσει διατελοῦσαν, νὰ τραγωδήσῃ ἐκ τῆς Mascotte). Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ τοῦτου· τὸ ἀκόλουθον μέρος τοῦ πειράματος εἶνε τὸ ἐνδιαφέρον. Ἀπομακρύνει ὁ πειραματιστὴς ἐκ τοῦ λαιμοῦ της τὸν σωλῆνα καθ' ἣν στιγμὴν αὕτη ἐτραγώδει καὶ ἐφ' ὅσον ὁ σωλῆν ἀπεμικρύνετο (χωρὶς ἐννοεῖται αὕτη νὰ τὸ βλέπῃ), ἐπὶ τοσοῦτον ἐξησθέ- νει καὶ ὁ τόνος τῆς φωνῆς της, ἐνῶ ἀντιθέτως, ἐφ' ὅσον προσήγγιζεν ὁ κ. Luys τὸν σωλῆνα εἰς τὸν λαιμόν της, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπανήρχετο ὁ τόνος τῆς φωνῆς της

εἰς τὴν προτέραν του δύναμιν κατὰ βαθμιαίον οὕτως εἰπεῖν rinforzando.

Ἡ ἀκόλουθος φάσις τοῦ πειράματος εἶνε ἀκόμῃ περιεργότερα: Ὁ πειραματιστὴς κρατεῖ διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς τοῦ τὴν εἰρημένην γυναῖκα καὶ διὰ τῆς ἐτέρας κρατεῖ τὴν χεῖρα τρίτου τινὸς προσώπου, τὸ πρόσωπον δὲ τοῦτο κρατεῖ διὰ τῆς ἄλλης χειρὸς τοῦ τὸν σωλῆνα. Ἀποτελεῖται δὲ οὕτως εἰπεῖν ἄλλοις ἐκ τριῶν προσώπων, συνεχρμένων διὰ τῶν χειρῶν, ἥς τὸ ἐν ἄκρον εἶνε ἡ ἐν ὑπνοδασίᾳ γυνή, τὸ μέσον ὁ πειραματιστὴς καὶ τὸ ἕτερον ἄκρον τὸ τρίτον πρόσωπον. Ἰδοὺ τί περιεργὸν φαινόμενον παράγεται: Ἐφ' ὅσον τὸ τρίτον τοῦτο πρόσωπον κρατεῖ τὸν σωλῆνα, ἡ γυνὴ ἐξακολουθεῖ νὰ τραγωδῇ, ἐνῶ τοῦναντίον, ὅταν ἀφῇ τὸν σωλῆνα ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἡ ὅταν δὲν κρατῇ διὰ τῆς ἄλλης χειρὸς τοῦ τὸν πειραματιστὴν, ὅστις συνέχεται, ὡς εἰπομεν μετὰ τῆς γυναικός, ἡ ὁπωσδήποτε τέλος διακοπῇ ἢ διὰ τῶν χειρῶν ἀλληλουχία, τότε αὐτοστιγμὴ ἡ γυνὴ παύει τοῦ ᾄδειν (ἢ ὁποῖα ἐνοεῖται δὲν ἀντιλαμβάνεται τίποτε ἐκ τῶν γινόμενων).

Ἡ ἐπίδοσις λοιπὸν τοῦ ἐν τῷ σωλῆνι χαδὸς, ἥτις μετεδίδετο διὰ τῆς σειρᾶς τῶν συνεχόμενων προσώπων εἰς τὴν ἐν ὑπνοδασίᾳ γυναῖκα, προσκάλει εἰς ταύτην τὴν ἀνάγκην νὰ τραγωδῇ.

Τί εἶχε συμβῇ; Καθ' ἣν ἡμέραν ὁ κ. Luys ἠθέλησε διὰ πρώτην φορὰν νὰ πειραματισθῇ ἐπὶ τῆς εἰρημένης γυναικός διὰ τοῦ χαδὸς, εἶχε παραστῇ αὕτη εἰς τὴν παράστασιν τῆς Mascotte. Ἐκτοτε δὲ πᾶσα ἐπίδρασις τοῦ χαδὸς ἐπὶ τῶν φωνητικῶν αὐτῆς ὀργάνων ἐχρησίμευεν ὡς δεσμός οὕτως εἰπεῖν, πρὸς τὸ souvenir τῆς Mascotte καὶ διήγειρεν ἐν αὐτῇ τὴν ιδεάν τοῦ ᾠσματος τοῦτου. Ἀπομένει ὅμως περιεργὸς τῷ ὄντι ὁ τρόπος, καθ' ὃν μετεδίδετο ἡ τοιαύτη ἐπίδρασις τοῦ χαδὸς ἐκ τόσης ἀποστάσεως καὶ διὰ μέσου δύο ἀνθρωπίνων σωμάτων;

N. ΚΑΛΛΙΚΟΥΝΗΣ

Ἱατρός

## ΣΤΑΓΟΝΕΣ

Ἵπάρχουσιν ἀρεταί, τῶν ὁποίων ἡ ὑπερβολὴ εἶναι ἐγκλημα

Δουμᾶς

Τὸ πρῶτον δάκρυ τοῦ ἔρωτος εἶναι ἄδαμας, τὸ δεύτερον μαργαρίτης τὸ δὲ τρίτον ἀπλὸν δάκρυ.

N. Π.

Τὸ πρῶτον τέχνην ἐκαστης γυναικός, εἶναι συνέχεια τῆς τελειότητος κοῦκλας της.

Οὐγκώ

Ὁ ἔρως εἶναι βασιλεὺς τῶν νεανίσκων καὶ τύραννος τῶν γερόντων.

Λουδοβίκος IB.

Τὰ πλοῦτη καθιστοῦσι τὴν γυναῖκα ἀλαζόνα, ἡ ὠραῖος ὑποπτὸς, ἡ ἀσχημὴ μισητή.

Βολταῖρος

Αἱ γυναῖκες εἰσι πάντοτε σταθεραὶ εἰς τὸν ἔρωτα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πάντοτε εἰς τὸν ἔραστήν.

Δουπατώ